

universytetu vnurishnikh sprav. № 2. S. 265–273. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuds_2010_2_37.

3. Adamchuk, O. V. (2014) Porady kerivnyku shchodo poperedzhennya ta podolannya mobinhu sereid pidlehykh [Advice to the head to prevent and overcome mobbing among subordinates]. *Visnyk Natsional'noyi akademiyi Derzhavnoyi prykordonnoyi sluzhby Ukrainy.* Vyp. № 2. URL: https://kipt.sumdu.edu.ua/pdf/buling/Vnadps_2014_2_15.pdf.

4. Mobinh: ponyattya, riznovydy, prychny, naslidky [Mobbing: concepts, types, causes, consequences]. Dovidkovo-informatsiyna platforma pravovykh konsul'tatsiy «WikiLegalAid». URL : <https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/>.

5. Syrovoy, M. Za ts'kuvannya koleh – shtraf abo hromads'ki roboty [For harassment of colleagues - a fine or community service]. Kharkivs'ka pravozakhysna hrupa. Informatsiynyy portal «Prava lyudyny v Ukraini». 06.03.2019. URL : <http://khpg.org/1551908206>.

SUMMARY

Dmytro H. Tinin. The concept and essence of mobbing, ways to overcome it. Today, employers like to complain about the low efficiency of their employees. However, they do not take into account the fact that they themselves are not only unable to adequately organize the labor process, but also very often create their own non-working atmosphere, full of intrigue, harassment and violence. As a result, labor productivity is low, there is hatred for each other in the team, and the most promising employees can not withstand the pressure and are fired.

For the most part, in post-Soviet labor collectives with a well-developed informal management apparatus, the rights of workers enshrined in the current legislation are leveled and the practices of “etching” or “surviving” people from work become acceptable. These may be workers with other socio-political views, those who do not succumb to the dominant practices of psychological or sexual oppression, aim to create an independent union, who prefer to work decently, rather than participate in the competition “who is closer to the throne” at regular banquets and meetings, gradually losing professional and personal dignity.

The spread of mobbing in the field of labor shows the vulnerability of the most vulnerable categories of the population to increased labor exploitation, declining social status and lack of social support. Predatory laws of the market system dictate predatory behavior to labor market participants who are afraid of losing their livelihoods. Mobbing is a clear result of material stratification and marginalization of a large part of the population of Ukraine. It is to such consequences that global capitalism leads. And of course, we need to treat the causes, not the consequences. However, with adequate legal mechanisms to combat mobbing, one can hope to reduce the violent pressure on the employee. This will be facilitated by the “legal mechanism of counteraction” and not by the punitive pressure of law enforcement agencies, which stigmatizes victims of mobbing as informers and justifies the need for violence against them instead of protecting professional honor and human dignity.

Keywords: *mobbing, bullying, psychological pressure, collective harassment, psychological aggression, stress resistance.*

УДК 342; 351.74

DOI 10.31733/2078-3566-2021-1-176-181

Лілія БОБРИШОВА®

аспірантка

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я МВС ЯК ЕЛЕМЕНТУ МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Проаналізовано адміністративно-правові засади функціонування системи закладів охорони здоров'я при Міністерстві внутрішніх справ, які є елементом медичного забезпечення працівників Національної поліції України. Зазначено, що медичне забезпечення поліцейських виступає скла-

© Бобрішова Л. В., 2021

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1022-4027>

liliya_andrush@i.ua

довою такого загального явища, як соціальне забезпечення працівників органів внутрішніх справ. Наголошено, що дослідники називають соціальне забезпечення також соціальним захистом, однак зміст цих дефініцій залишається однаковим. Підкреслено, що медичне забезпечення не обмежується лише системою медичних заходів, яких уживають органи охорони здоров'я при МВС, також до нього належить діяльність керівних органів та підрозділів внутрішніх справ, спрямована на проведення оздоровчих або профілактичних заходів серед особового складу й усунення факторів, які шкідливо впливають на працездатність і здоров'я. Зокрема, Департамент охорони здоров'я та реабілітації реалізує державну політику МВС у сфері відомчої охорони здоров'я.

Медичне забезпечення органів внутрішніх справ визначено як комплекс організаційних висококваліфікованих форм і методів медичної допомоги, матеріально-технічного забезпечення лікувально-профілактичних, санітарно-епідеміологічних та інших заходів, а соціальне забезпечення поліцейських – як сукупність державних гарантій та юридичних норм, які врегульовують питання соціального та матеріального забезпечення поліцейських у випадках втрати працездатності, набуття статусу інваліда, виходу на пенсію, виявлення захворювань, пов'язаних зі здійсненням професійних обов'язків або іншими обставинами, які передбачені спеціальними законами.

До системи закладів охорони здоров'я при Міністерстві внутрішніх справ, згідно з Переліком закладів охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України, затвердженим Наказом МВС, віднесено лікувально-профілактичні заклади, санітарно-профілактичні заклади, фармацевтичні заклади, медичні комісії у складі закладів охорони здоров'я МВС.

Ключові слова: Національна поліція України, соціальне забезпечення, специфіка професії, реабілітаційні центри, нормативно-правові акти.

Постановка проблеми. На відміну від Міністерства внутрішніх справ, Національна поліція виникла відносно нещодавно й стала новою інстанцією в його системі. Одним із аспектів побудови Національної поліції в Україні відповідно до стандартів західних держав є високий рівень професійності та моральних якостей її особового складу. Задля досягнення мети набору саме таких кадрів необхідно підвищувати рівень мотивації служити в поліції. Важливим фактором підвищення мотивації служби в поліції виступає соціальне забезпечення поліцейських. У силу специфіки служби поліцейські повинні отримувати від держави високий рівень соціального забезпечення, елементом якого є медичне забезпечення, що реалізується через систему закладів охорони здоров'я при Міністерстві внутрішніх справ. Тому висвітлення питань функціонування системи закладів охорони здоров'я для поліцейських є досить актуальним, оскільки це сприятиме накопиченню теоретичних знань з адміністративно-правових аспектів медичного забезпечення поліцейських та може стати науковим підґрунтям для розробки заходів поліпшення такого забезпечення.

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. До наукового доробку з проблем соціального забезпечення загалом та медичного забезпечення поліцейських зокрема належать праці таких дослідників, як В. Болотова, С. Дрозд, М. Іншин, В. Логвиненко, Н. Падади-менко, Т. Тихомирова та інші.

Метою статті є аналіз наявної нормативно-правової бази, положення якої регулюють діяльність системи закладів охорони здоров'я при Міністерстві внутрішніх справ.

Виклад основного матеріалу. Норми про соціальний захист поліцейських містяться в Розділі IX Закону України «Про Національну поліцію» [7]. Б. Логвиненко медичне забезпечення в органах внутрішніх справ називає складовою соціального захисту (або забезпечення), яке є різновидом інших видів забезпечення в системі органів внутрішніх справ (кадрове забезпечення, матеріально-технічне тощо), до того ж одним із найважливіших, оскільки стосується здоров'я як вищої соціальної цінності. Соціальним захистом дослідник називає захист економічних, медичних тощо прав особи. Тому головним напрямом держави щодо соціального захисту є допомога не лише вразливим елементам населення, але й заохочення окремих видів діяльності в специфічних умовах, зокрема в системі органів внутрішніх справ, адже служба в поліції вимагає значних фізичних та психологічних перевантажень. Основною складовою соціального захисту в системі органів внутрішніх справ постає саме медичне забезпечення, суспільна цінність якого виявляється в його призначенні – заходи з підтримки належного рівня охорони здоров'я співробітників, що сприятиме більш ефективному виконанню покладених на них завдань [4, с. 210–211].

Медичне забезпечення не обмежується лише системою медичних заходів, здійснюваних органами охорони здоров'я при МВС, також до нього належить діяльність керівних органів та підрозділів внутрішніх справ, яка спрямована на проведення оздоровчих або профілактичних заходів серед особового складу й усунення тих факторів, що шкідливо впливають на працездатність і здоров'я. Б. Логвиненко медичне забезпечення органів внутрішніх справ визначає як комплекс організаційних висококваліфікованих форм і методів медичної допомоги, матеріально-технічного забезпечення лікувально-профілактичних, санітарно-епідеміологічних та інших заходів [4, с. 210–

211]. Н. Пададименко соціальне забезпечення працівників правоохоронних органів називає організаційно-правовою діяльністю держави, що спрямовується на підтримання соціально-правового статусу правоохоронців у суспільстві та здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету в рамках соціального страхування, допомоги та обслуговування з урахуванням умов та особливостей здійснення ними своїх функцій і виконання покладених на них завдань [5, с. 327].

М. Іншин наводить таке визначення соціального забезпечення поліцейських: «...соціальним забезпеченням є сукупність юридичних норм та гарантій, спрямованих на регламентацію суспільних відносин за рахунок коштів Державного й місцевого бюджетів у напрямках щодо соціальної підтримки та страхування осіб у зв'язку із втратою працездатності, інвалідністю, настанням пенсійного віку, доглядом за дитиною, професійними захворюваннями та каліцтвами. Щодо розуміння змісту соціального забезпечення працівників поліції, то ним є сукупність юридичних норм і гарантій, спрямованих на регламентацію професійної діяльності Національної поліції за рахунок коштів Державного бюджету у напрямках соціальної та матеріальної підтримки працівників поліції у зв'язку із втратою ними працездатності, інвалідністю, настанням пенсійного віку, професійними захворюваннями та іншими обставинами, передбаченими спеціальними законами» [3, с. 273]. Разом із тим тут указано, що медичне забезпечення стосується суто поліцейських та професійних захворювань, які можуть виникати під час служби в поліції, проте послуги відомчих закладів охорони здоров'я поширюються не лише на поліцейських, а й на членів їх сімей, окрім цього, такі послуги стосуються не лише захворювань, а й реабілітаційного, санаторно-курортного лікування, оздоровлення та відпочинку в медичних реабілітаційних центрах, санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах та оздоровчих закладах, які перебувають на балансі Міністерства внутрішніх справ [7].

Т. Тихомирова наводить власне визначення медичного забезпечення працівника органів внутрішніх справ: «...це сукупність організаційних, фінансово-економічних та медичних заходів, спрямованих на задоволення потреб працівників органів внутрішніх справ в отриманні доступної якісної медичної допомоги та створення належної системи запобігання захворюваності, лікування хвороб та санаторно-курортного обслуговування» [8, с. 10]. Це визначення також не враховує такий прояв медичного забезпечення, як лікування та санаторно-курортне й реабілітаційне обслуговування членів сімей поліцейських (у тому числі й тих, які загинули під час виконання службових обов'язків). Дослідниця запропонувала таку організаційно-штатну структуру медичного забезпечення в системі Міністерства внутрішніх справ України: керівною ланкою має виступати Медичний департамент МВС України; у місті Київ – Центральний госпіталь та Центральна поліклініка МВС України, Центральна санітарно-епідеміологічна станція та Центр психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору МВС України; в обласних центрах із населенням понад 800 тисяч чоловік – Регіональний медичний центр МВС України; в обласних центрах (крім тих, де є регіональні медичні центри) – поліклініка; працівники органів внутрішніх справ районної ланки обслуговуються в медичних закладах системи Міністерства охорони здоров'я України [8, с. 11].

Відповідно до ч. 1 ст. 95 Закону України «Про Національну поліцію» поліцейським гарантується безоплатне медичне забезпечення в закладах охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України. Окрім самих поліцейських, право на безоплатне медичне забезпечення мають члени їхніх сімей (дружина або чоловік, діти до 18 років, а в разі навчання у ЗВО – до 23 років), члени сімей поліцейських, що загинули (померли), пропали безвісти, стали особами з інвалідністю під час проходження служби в закладах охорони здоров'я при МВС України (ч. 4 ст. 95 Закону). Окрім того, ті самі категорії осіб мають право на пільгове реабілітаційне, санаторно-курортне лікування, оздоровлення та відпочинок у медичних реабілітаційних центрах, санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах та оздоровчих закладах Міністерства внутрішніх справ України за рахунок бюджетних коштів (ч. 5 ст. 95 Закону). Також поліцейські зобов'язані щороку проходити комплексний медичний огляд (диспансеризацію), а за необхідності – цільові медичні огляди, психофізіологічні обстеження й тестування (ч. 9 ст. 95 Закону) [7]. Цей перелік послуг у контексті права на медичне забезпечення поліцейських та членів їх сімей надає деяке уявлення про складові системи закладів охорони здоров'я при МВС України.

Як структурний підрозділ Міністерства внутрішніх справ України функціонує Департамент охорони здоров'я та реабілітації, який реалізує державну політику МВС у сфері відомчої охорони здоров'я, організовує надання медико-санітарної допомоги. Департаменту безпосередньо підпорядковані ряд відомчих закладів охорони здоров'я: Центр превентивної медицини МВС, Центральна медична (військово-лікарська) комісія МВС, Центральна поліклініка МВС, Центральний госпіталь МВС, медичні реабілітаційні центри, Державна установа «Центр психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору Міністерства внутрішніх справ України», територіальні медичні об'єднання Міністерства внутрішніх справ України по областях, місту Київ (далі – ТМО), Державна лікарня МВС України в місті Кривий Ріг. Кожному ТМО на місцях підпорядковуються лікарня/госпіталь (із поліклінікою), медична (військово-лікарська) комісія, центр психіатричної до-

помоги та професійного психофізіологічного відбору, центр превентивної медицини. Із питань охорони здоров'я та санітарно-протиепідемічного забезпечення Департаменту підпорядковані медичні підрозділи закладів вищої освіти МВС України. При Департаменті діє медично-відбіркова комісія, що здійснює контроль за відбором осіб, які мають право на медичну реабілітацію, санаторно-курортне лікування та оздоровлення [1].

Згідно з Переліком закладів охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України 2017 р., існує чотири основні типи закладів охорони здоров'я для поліцейських:

1. Лікувально-профілактичні заклади, які, у свою чергу, поділяються на:

1.1. Лікарняні заклади: госпіталі; лікарні; медичні частини (медичні пункти) з'єднання, військової частини, вищого військового навчального закладу, навчальної військової частини (центру) Національної гвардії України; медико-санітарні частини (медичні пункти); психоневрологічні диспансери (центри психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору); територіальні медичні об'єднання.

1.2. Амбулаторно-поліклінічні заклади: амбулаторії; поліклініки; пункти охорони здоров'я (здоровпункти); фельдшерські пункти.

1.3. Санаторно-курортні заклади: курортні поліклініки; медичні реабілітаційні центри (у тому числі лікарні відновного лікування); санаторії (також дитячі, однопрофільні, багатoproфільні, спеціалізовані).

2. Санітарно-профілактичні заклади, а саме центри превентивної медицини.

3. Фармацевтичні (аптечні) заклади.

4. Інші заклади, серед яких медичні (військово-лікарські) комісії у складі закладів охорони здоров'я МВС [6].

Серед закладів охорони здоров'я, що належать до сфери управління МВС, виділяють:

– центральні заклади, а саме: Центральний госпіталь у м. Київ; Центральна поліклініка, м. Київ; Державна установа «Центр психіатричної допомоги та професійного психофізіологічного відбору МВС України», м. Київ; Державна установа «Центр превентивної медицини», м. Київ;

– заклади по областях: Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Вінницькій області», м. Вінниця; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Волинській області», м. Луцьк; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Дніпропетровській області», м. Дніпро; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Донецькій області», м. Маріуполь; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Житомирській області», м. Житомир; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Закарпатській області», м. Ужгород; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Запорізькій області», м. Запоріжжя; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Івано-Франківській області», м. Івано-Франківськ; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Київській області», м. Київ; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по м. Києву», м. Київ; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Кіровоградській області», м. Кропивницький; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Луганській області», м. Северодонецьк; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Львівській області», м. Львів; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Миколаївській області», м. Миколаїв; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Одеській області», м. Одеса; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Полтавській області», м. Полтава; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Рівненській області», м. Рівне; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Сумській області», м. Суми; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Тернопільській області», м. Тернопіль; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Харківській області», м. Харків; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Херсонській області», м. Херсон; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Хмельницькій області», м. Хмельницький; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Черкаській області», м. Черкаси; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Чернівецькій області», м. Чернівці; Державна установа «Територіальне медичне об'єднання МВС України по Чернігівській області», м. Чернівці;

– заклади не обласного рівня: Державна лікарня МВС України в м. Кривий Ріг; ряд реабілітаційних центрів (Медичний реабілітаційний центр МВС України «Хутір Вільний», м. Київ; Медичний реабілітаційний центр «Затока» МВС України, смт Затока; Медичний реабілітаційний центр МВС України «Кремінці», м. Яремче; Медичний реабілітаційний центр МВС України «Миргород», м. Миргород; Медичний реабілітаційний центр МВС України «Перлина Прикарпаття», м.

Трускавець; Медичний реабілітаційний центр МВС України «Південний Буг», м. Хмельник; Медичний реабілітаційний центр «Пуца-Водиця» МВС України, м. Київ; Медичний реабілітаційний центр «Шаян» МВС України, Хустський р-н, с. Шаян [2].

Висновки. Отже, нормативно закріпленій комплекс соціального забезпечення співробітників органів внутрішніх справ і працівників Національної поліції України покликаний підвищити мотивацію їх служби. Одним із елементів соціального забезпечення є медичне забезпечення, яке передбачає надання безоплатних послуг у відомчих закладах охорони здоров'я не лише щодо виявлення та лікування хвороб, пов'язаних із професійною діяльністю, але й реабілітаційні заходи, санаторно-курортне лікування тощо. До того ж медичне забезпечення розповсюджується не лише на поліцейських, а й на членів їх сімей. Існує нормативно визначена система закладів охорони здоров'я при Міністерстві внутрішніх справ, зокрема Департамент охорони здоров'я та реабілітації, досить розгалужена система закладів по областях України, а також медичних реабілітаційних центрів.

Список використаних джерел

1. Департамент охорони здоров'я та реабілітації. Вебсайт Міністерства внутрішніх справ України. URL: <https://health.mvs.gov.ua/index.html>.
2. Заклади, установи і підприємства, що належать до сфери управління МВС. Вебсайт Міністерства внутрішніх справ України. URL: https://mvs.gov.ua/ua/pages/7586_Zakladi_ustanovi_i_pidprimstva_shcho_nalezhat_do_sferi_upravlinnya_MVS.htm.
3. Іншин М. І. Сутність і значення соціального забезпечення працівників поліції в сучасних умовах. *Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія»*. 2015. Вип. 4. С. 269–277.
4. Логвиненко Б. О. Медичне забезпечення як складова соціального захисту ОВС. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ*. 2007. № 2. С. 208–215.
5. Пададименко Н. В. Поняття «соціального забезпечення працівників правоохоронних органів». *Публічне право*. 2013. № 3. С. 322–329.
6. Перелік закладів охорони здоров'я Міністерства внутрішніх справ України: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 14.06.2017 № 507. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0845-17>.
7. Про Національну поліцію: Закон України від 2 лип. 2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#n1123>.
8. Тихомирова Т. О. Реалізація державної політики охорони здоров'я в системі МВС України: адміністративно-правовий аспект: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Держ. НДІ МВС України. Київ, 2010. 20 с.

Надійшла до редакції 10.03.2021

References

- Department okhorony zdorov'ya ta rehabilitatsiyi. [Department of Health and Rehabilitation]. Vebsayt Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny. URL: <https://health.mvs.gov.ua/index.html>. [in Ukr.]
2. Zaklady, ustanovy i pidpryyemstva, shcho nalezhat' do sfery upravlinnya MVS. Vebsayt Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny. [Institutions, institutions and enterprises belonging to the sphere of management of the Ministry of Internal Affairs]. URL : https://mvs.gov.ua/ua/pages/7586_Zakladi_ustanovi_i_pidprimstva_shcho_nalezhat_do_sferi_upravlinnya_MVS.htm. [in Ukr.]
 3. Inshyn, M. I. (2015) Sutnist' i znachennya sotsial'noho zabezpechennya pratsivnykiv politsiyi v suchasnykh umovakh. [The essence and importance of social security for police officers in modern conditions]. *Visnyk Chernivets'koho fakul'tetu Natsional'noho universytetu «Odes'ka yurydychna akademiya»*. Vyp. 4. S. 269–277. [in Ukr.]
 4. Lohvynenko, B. O. (2007) Medychne zabezpechennya yak skladova sotsial'noho zakhystu OVS. [Medical support as a component of social protection of the police]. *Visnyk Luhans'koho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav*. № 2. S. 208–215. [in Ukr.]
 5. Padadymenko, N. V. (2013) Ponyattya «sotsial'ne zabezpechennya pratsivnykiv pravookhoronnykh orhaniv». [The concept of "social security of law enforcement officers"]. *Publichne pravo*. № 3. S. 322–329. [in Ukr.]
 6. Perelik zakladiv okhorony zdorov'ya Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny: nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrayiny vid 14.06.2017 № 507. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0845-17>. [List of health care facilities of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine dated 14.06.2017 № 507]. [in Ukr.]
 7. Pro Natsional'nu politsiyu: Zakon Ukrayiny vid 2 lyp. 2015 r. № 580-VIII. [On the National Police: Law of Ukraine of July 2. 2015 № 580-VIII]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#n1123>. [in Ukr.]

8. Tykhomyrova, T. O. (2010) Realizatsiya derzhavnoyi polityky okhorony zdorov"ya v systemi MVS Ukrayiny [Implementation of the state policy of health care in the system of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine] : administratyvno-pravovyy aspekt: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.07. Derzh. NDI MVS Ukrayiny. Kyiv. 20 s. [in Ukr.].

SUMMARY

Liliya V. Bobrishova. Administrative and legal basis of functioning of system of healthcare institutions of the Ministry of Interior as an element of medical provision of police. The study deals with the administrative and legal principles of the system of health care facilities at the Ministry of Internal Affairs, which are an element of medical care for employees of the National Police of Ukraine. It is noted that medical care for police officers is a component of such a common phenomenon as social security for law enforcement officers. It is noted that in the scientific work of researchers call social security also social protection, but the content of these definitions remains the same. It is emphasized that medical care is not limited to the system of medical measures carried out by the health authorities at the Ministry of Internal Affairs, it also includes the activities of governing bodies and departments of internal affairs, aimed at health or preventive measures among the staff and the elimination of harmful and health factors, and the Department of Health and Rehabilitation is implementing the state policy of the Ministry of Internal Affairs in the field of departmental health care. The definition of medical support of law enforcement agencies as a set of organizational, highly qualified forms and methods of medical care, logistics of treatment and prevention, sanitary and epidemiological and other measures, and social security of police is defined as a set of guarantees and legal norms that regulate the activities of police at the expense of the State in matters of social and material security of police in cases of disability, disability, retirement, detection of diseases related to professional duties or other circumstances, which are provided by special laws. The study provides a system of health care facilities at the Ministry of Internal Affairs according to the List of health care facilities of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine approved by the Order of the Ministry of Internal Affairs (treatment and prevention facilities, sanitary prevention facilities, pharmaceutical facilities, medical commissions MIA).

Keywords: *National police, social security, specifics of the profession, rehabilitation centers, normative legal acts.*